

i nærværende Paragraf som i § 6, bør tilstedes at anvende Bæg af Planker eller dobbelte Bræder, mindst 2 Tommer tyk og paa begge Sider røret og pudset med Kalk, idet denne Slags Stillerum ikke er mere brandsfarlig end Mur og Bindingsværk og paa Grund af Letheden særlig egner sig til Anvendelse paa Lofttrum. (Endringsforslag Nr. 4).

Til § 4.

Bestemmelserne i denne Paragraf har Udvalget ligeledes søgt at fremstille paa en lettere overskuelig Maade, navnlig saavidt angaar luffede Ildsteder, Komsurer, Jernovne og Kaminer, idet man som Forbillede har benyttet § 55 i det Landstinget foreliggende Forslag til Byggeslov for Kjøbenhavn. De i Paragrafen foretagne Realitetsforandringer gaa ud paa, at Jernrør altid skulle holdes mindst 8 Tommer fra Træværk, at Komsurer kunne sættes paa Bjælkelag, naar deres Bund er fjernet mindst $4\frac{1}{2}$ Tomme fra Gulvet, og dette er gjort uantændeligt under dem, samt at Kaminer kunne sættes paa Bjælkelag og skulle være undermurede med et dobbelt Lag Mursten, lagte i Forbundt paa Fladen.

Til § 5.

Paragrafens 1ste Stykke indeholder den ny Regel, at Skorstene fremtidig kun maa opføres som Grundmur af brændte Sten med en Murtykkelse af mindst $4\frac{1}{4}$ Tomme. Udvalget skjønner ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at forbyde Opførelsen af de hidtil almindeligt brugte Skorstene af raa Sten, naar Murtykkelsen bliver mindst $8\frac{1}{2}$ Tomme, og naar det derhos tilføies, at Skorstenen, indtil 1 Men under det Sted, hvor den gaar igjennem Tagfladens underste Side, skal opmures i Kalk af brændte Sten. (Endringsforslag Nr. 6).

Mod Paragrafens Regler om Lysaaftningen for vide og snevre Skorstene veed Udvalget Intet at erindre, og man har paa dette Punkt kun tilføjet nogle tydeliggjørende Bestemmelser.

Til § 7.

Forfaavidt angaar Bagerier til Husbrug, har Udvalget troet at burde foreslaa bibeholdt den nu gjældende Bestemmelse i § 12 i Loven af 2den Marts 1861, der gaar ud paa, at Bagerovne kunne opføres af raa Sten, naar de gives en Murtykkelse af mindst 17 Tommer, baade fordi Ovne af raa Sten ere endel billigere at opføre, og fordi der ikke ved dem er større Brandsfare end ved Ovne af brændte Sten; meget mere tør det paastaas, at Ovne af raa Sten, murede i Ler, ikke saa let slaa Keener af Heden som Ovne af brændte Sten, medmindre der gives disse sidste en forøget Tykkelse (Endringsforslag Nr. 14).

I Paragrafens 1ste Stykke findes en ny Bestemmelse om, at der foran en Bagerovn skal være en 12 Tommer bred og 8 Tommer dyb

Fyrgrav. Sjenfigtsmæssigheden heraf erkjendes, forsaavidt angaar større Bagerier, men ligesom en saadan Fyrgrav altid er til Gene under Ovneens Benyttelse, saaledes vil den, hvor Bagerovnen staar i Bryggerstet, let kunne foranlede andre Ulemper ved Benyttelsen af dette Rum, og det foreslaas derfor, at Forordningen om, at der skal være Fyrgrav, bortfalder for Bagerovne til Husbrug, naar hele Gulvet bestaar af uantændeligt Materiale, og naar derhos ikke fra det Rum, hvori Bagerovnen er anbragt, findes Dypgang til Loftet (Endringsforslag Nr. 14).

I Paragrafens sidste Stykke foreskries, at Taget paa en Bygning, hvori findes Bageri til Næringsbrug, delvis skal være belagt med Sten eller Tagfilt. Udvalget finder, at der, i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet i § 2, er Grund til her (saavel som i § 9) at tilstede Brugen af Spaan. Vel brænder Spaan noget lettere end Filt, hvorved dog maa bemærkes, at den ikke brænder i Lue og bliver liggende under en langsom Udgjødning, men Tagfilten er et daarligere og lidet anbefalelsesværdigt Tækkemateriale, da den ved sin egen Vægt river Huller og frembringer Uægheder der, hvor Sømmene ere fastslaaede, samt let blæser løs; i det Hele taget fordrer Tagfilt sladre Tage end de almindelig brugte, for med Nytte at kunne anvendes (Endringsforslag Nr. 15).

Til § 11.

Naar Flertallet foreslaar, at denne Paragraf skal udgaa (Endringsforslag Nr. 19 a.) er dette begrundet i den Overbevisning, at da Stenolien nu er det almindeligste og saagodt som eneste brugte Belysningsmiddel paa Landet, vil et Forbud mod dens Benyttelse i Stalde m. v. aldeles ikke kunne overholdes, og et saadant Forbud vil vække en høi Grad af Misfor nøielse hos Befolkningen, især naar man ikke ved Siden deraf ser sig istand til, istedetfor Stenolie, at paavise en anden i Billighed nogenlunde tilsvarende Art af Belysning. At forordne Brugen af særlig konstruerede Sikkerheds-lamper lader sig ikke gjøre, allerede paa Grund af Befolkningen ved deres Anstæffelse, og at henvisse til Brugen af Stearinlys i Lygter — der efter Udvalgets Formening er den sikreste Belysning i Stalde og Lader —, vil ikke lede til det ønskede Resultat, fordi Stearinlys ellers ikke bruges af Landbefolkningen; det vilde kun lede til, at man satte Lællelys i Lygterne, og Brugen af Lællelys anser Flertallet i alle Maader for ligesaa farlig som Brugen af Stenolielamper, fordi Lysets Udspring fordrer, at Lygterne ofte maa aabnes; Lanen afvies med Fingrene og fastes, tidt brændende, ud paa Steder, hvor der ligger Foder eller andre leifængelige Gjenstande.

Mindretallet fastholder Paragrafen i Betragtning af de hyppige Tilfælde af Ildbrande,